

DZINAS

(NYHETER)

TILL SPONSORER OCH BIDRAGSGIVARE TILL UNGDOMSBYNN LIVSLUST - DZĪVESPRIEKŠ I LETTLAND

PROJEKTET OFFICIELT INVIGT AV DROTTNINGEN OCH FRU ULMANE

VÅRA FÖRSTA UNGDOMAR TILLSAMMANS MED DROTTNINGEN & FRU ULMANE INVIGNINGSDAGEN DEN 21 MAJ.

Årets händelse för oss förstås. Drottning Silvia och fru Aina Ulmane, hustru till Lettlands president, invigde projektet den 21 maj. Ingen, som inte var där i veckan före, kan ana den spända förväntan och febrila aktivitet som föregick begivenheten. Drottningen skulle komma i helikopter. Det var många hundra år sedan en drottning varit i denna landsända och en helikopter hade människorna i Vane bara sett en enda gång förut. Huset i Aizupe som skulle vara medelpunkten var långt ifrån färdigt och såg inte ut att kunna bli det på länge. Vädret hade inte varit nådigt. Snön låg meterhög in i april och tjälen var djup. Men det är otroligt

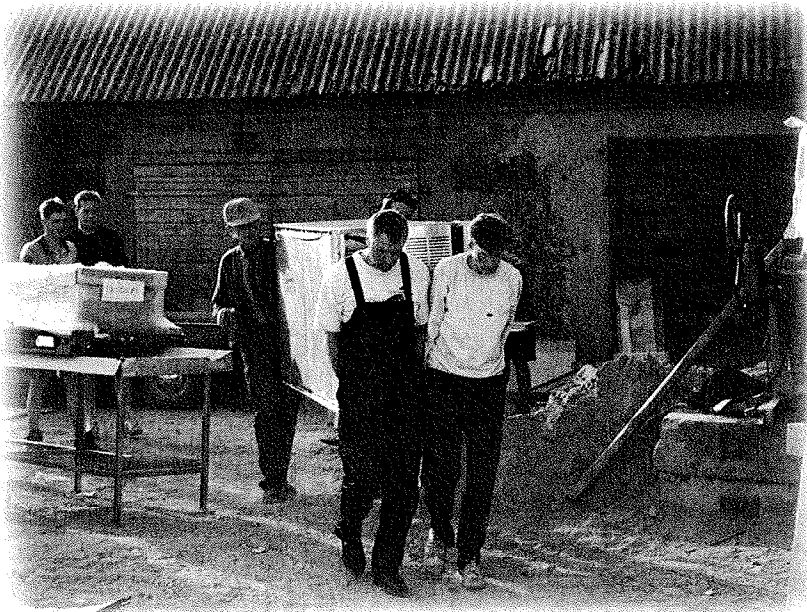
vad man kan åstadkomma med målmedveten envishet och samarbete. Hela platsen var som en myrstack. Det var folk överallt, våra ungdomar, lettiska byggarbetare, barn från byn, trädgårdsarbetare, svenska ALU-arbetare, lettiska och svenska styrelsemedlemmar, projektledare, byggleddare, vänner och bekanta. Alla sprang om varandra. Någonstans i denna röra måste det emellertid ha funnits en plan för sakta men säkert hände det något. Storköket installerades, fasaden lappades och kalkades, golv lades, innertak monterades, innerväggar, fönster och dörrar målades, avloppet sattes igång, vattnet kopplades på, trädgården fick en

ansiktslyftning, flaggstänger restes, möbler skruvades ihop och placerades i rummen. Otroligt men sant, det blev färdigt. Men det fanns en sida till.

Vi som inte var vana vid kungligt besök anade inte att det fanns så mycket protokoll att följa. Det vill säga hur allt skall gå till minut för minut: Var Drottningen och fru Ulmane med deras följe skall gå, vem som skall möta dem, vem som skall hälsa på vem, var och hur man skall sitta, vem som skall hålla tal osv. Men vi hade tålmodiga lärare och till slut var programmet klart.

På den stora dagen var trädgården och landsvägen fulla av finklädde, förväntansfulla människor. Där fanns de speciellt inbjudna dvs. våra främsta sponsorer och lettiska och svenska offentliga personer. Där fanns alla som arbetar med projektet, våra ungdomar och många av traktens invånare. Stämningen var god trots grått och kallt väder och försenad helikopter. Alla lyssnade efter motorljud, och så kom de äntligen. Allt gick perfekt enligt planerna. Mottagandet, de vackra blommorna, handskakandet med våra ungdomar, sightseeing i huset, körsång av barn från ett barnhem, tal, bandklippande och lunch. Under lunchen höll både Drottningen och fru Ulmane tal där de gav uttryck för sitt starka engagemang och stöd. De önskade oss lycka till och lovade att noga följa utvecklingen i framtiden.

Så for Drottningen och hennes följe vidare och kvar stod vi med en känsla av värme och stolthet och med ett minne för livet.

DET VAR STRESSIGT VÄRRE INNAN ALLT KOM PÅ PLATS.

INFLYTTNINGSKLART

Sovavdelningar, toaletter, badrum, kök och personalbostäder är nu färdiga. Det gamla sjukhuset går inte att känna igen. Aizupe har blivit ett utflyktsmål och vi vill gärna visa vad vi har åstadkommit. Dagiset i byn var på besök och de små gjorde stora ögon inför de ljusa färgerna, de

RYSKE IGORS SLIPAR GOLV.

vackra vita dörrarna med "guldhandtag", de fina toaletterna och de magiska blandarkranarna i badrummen. Ibland har vi undrat om det kanske blir för fint. Men, nej, vi vill ju visa något nytt, inspirera, introducera ny teknik. Det är ju tack vare generösa sponsorer, som bidragit med produkter, som det varit möjligt och vi vill än en gång framföra vårt varma tack till

alla som så generöst hjälper oss.

Det som återstår att färdigställa är den stora vinden, som skall bli sällskapsrum och restaurangen, som vi skall öppna nästa vår. De av våra ungdomar som skall fortsätta med att bygga hus kommer att göra arbetet och får därigenom värdefull praktik. Under hösten kommer vi också att utrusta rummen som skall hysa klädproduktion och datautbildning.

Nu i augusti flyttar ungdomarna in i sina rum och personalen tar sina lägenheter i besittning. Det blir liv i huset och projektet kan gå vidare.

DE FÖRSTA FLICKORNA

I projektet finns nu elva ungdomar - åtta pojkar och tre flickor. Edite och systererna Zanda och Liene kom till oss i januari och har sedan dess arbetat tillsammans med pojkarna på bygget. Under ledning av svenska målare har de lärt sig att spackla och måla med en imponerande skicklighet. De har också ansvar för de första djuren, som är två på pricken lika, svarta, lurviga, halv vuxna hundvalpar. Igors är en ny rysk pojke, som med stort allvar gått in för att lära sig att lägga golv. Av de som funnits med längre har Mareks och Juris numera helt gått över till jordbruket och Raivis provar på litet av varje för att se vad han vill satsa på.

Allt tycks gå "veteranerna" Peter och Ruslan i händerna. Genom yrkesskicklighet och engagemang har de lyckats få anställning hos Skanska i Riga. De hyr en liten, enkel våning, arbetar hela dagarna och studerar på kvällarna. Målet är att i höst komma in vid Tekniska universitetet

i Riga och utbilda sig till byggnadsingenjörer. Med sin begåvning och den målmedvetenhet de besitter är vi säkra på att de lyckas. På helgerna kommer de hem till oss i Aizupe.

Nu finns förutsättningarna för att bereda plats för fler ungdomar. Från och med augusti kommer det nya flickor och pojkar. Vi siktar in oss på att ha 20-25 ungdomar till jul och sedan välkomna fler under våren.

DET KOMMER ALDRIG ATT GÅ

"Ni kommer aldrig att få dem att arbeta. De är lata och kommer inte att lyfta ett finger." Innan projektet startade fanns

DEN TJUSIGA TOALETTEN MED "GULDHANDTAG" OCH GLÄNSANDE KRANAR.

det olyckskorpar, både letter och svenskar, som inte trodde det var möjligt att ungdomar som fostrats på institutioner skulle vilja arbeta. De hade fel! Vårt projekt handlar inte om sysselsättningsterapi. Här finns mål och mening med arbetet. Våra ungdomar inser att de bygger sin egen framtid. De kan se resultat och det ger inspiration och arbetslust. Efter att aldrig kunnat lita på vuxna var det naturligt att de förhöll sig skeptiska till våra visioner om deras framtid. Det har tagit tid att vinna deras förtroende, men det har lossnat och vi kan se hur våra ungdomars självförtroende och livslust växer.

DEN DAGLIGA DRIFTEN

Vi har nu anställt den personal som skall ha hand om den dagliga driften i Lettland. De är alla letter förstas. Maris Pavars, som har ansvar för fastighetens skötsel, har varit anställd sedan '94. Edijs Petersons, som är föreståndare, började förra sommaren. Nya är Sarmite Strausa, som på deltid har hand om ekonomin